https://www.saeima.lv/steno/Saeima9/061107a/st061107.htm
https://www.saeima.lv/Likumdosana/9S_DK/lasdk-dd=20061107a-1.htm

09. Saeima 07.11.2006. otrā sēde (ārkārtas) 10/Lm09 ministru kabinets *Noraksts*

Stenogramma
2006.gada 7. novembra otrā sēde sākās pl. 18:00
sēde slēgta pl. 19:20 sēdes ilgums 1 h 20 minūtes

Latvijas Republikas 9.Saeimas otrā (ārkārtas) sēde 2006.gada 7.novembrī

Sēdi vada Latvijas Republikas 9.Saeimas priekšsēdētājs Indulis Emsis.

Sēdes darba kārtība
Satura rādītājs
Balsojumi

Sēdes vadītājs. Godātie deputāti! Es aicinu jūs ieņemt vietas Sēžu zālē.

Godātie deputāti! Es atklāju Saeimas ārkārtas sēdi, kuras darba kārtībā ir viens jautājums – **„Par uzticības izteikšanu Ministru kabinetam"**.

Vārds ziņojumam Ministru prezidenta amata kandidātam Aigaram Kalvītim.

A.Kalvītis (Ministru prezidenta amata kandidāts).

Saeimas priekšsēdētāja kungs! Godājamie deputāti! Es pirmām kārtām gribētu uzrunāt vēlētājus un izteikt visiem pateicību par to novērtējumu, kādu šajās Saeimas vēlēšanās ir guvusi valdība, kas nostrādājusi gandrīz divus gadus. Paldies par to, ka mūsu darbs ir ticis pamanīts! Paldies par ticību stabilitātei un pragmatismam!

Pirmo reizi atjaunotās Latvijas vēsturē valdība, kas ir bijusi pie varas pirms vēlēšanām, ir ne vien saglabājusi, bet arī vairojusi savu autoritāti sabiedrības acīs. Un es nedomāju, ka tam par iemeslu ir akla mīlestība uz kādu vadoni vai kādas individuālas rakstura īpašības, kaut arī mūsu komandā netrūkst spilgtu personību. Es priecājos, ka mūsu vēlētājs ir pietiekami pieaudzis, lai saprastu: laba valdība pirmām kārtām ir tā, kas spēj sastrādāties kopējā labuma vārdā. Strīdos, iespējams, reizēm dzimst patiesība, taču strīdos reti kad dzimst labklājība. Domstarpības un ķīviņi, kas, iespējams, iederas zinātnieku kongresā, neder ģimenei, kas rūpējas par savu bērnu labumu.

Latvijas vēlētājs kopumā ir nobalsojis par stabilitāti. Tas ir pietiekami skaidrs norādījums uz to, kā būtu veidojama nākamā valdība, kā būtu jāstrādā tālāk.

Es pateicos Valsts prezidentei par izvēli – uzticēt šīs nākamās valdības veidošanu man, un es uztveru šo izvēli nevis kā pagodinājumu, bet gan kā izsvērtu un pragmatisku lēmumu nodrošināt mūsu valstī veselīgu politikas pārmantojamību, nodrošināt augšupeju.

Latvijā jau bija pierasts, ka valdības mainās bieži. Partiju savstarpējie ķīviņi ir noveduši ne vien pie neuzticēšanās politiķu starpā, bet arī pie vēlētāju neuzticēšanās valdībai un Saeimai kopumā. Mēs šobrīd piedzīvojam būtisku pagrieziena punktu, kas varētu likt pamatus jaunai, stabilai un eiropeiskai demokrātijas tradīcijai.

Protams, politika mainās, personālijas mainās, parādās jaunas iekšpolitiskās un ārpolitiskās dimensijas, taču valsts intereses un tautas labklājības intereses prasa stabilu attīstību. Šādai

attīstībai ir nepieciešami ilgtermiņa plāni, prognozējami vidēja termiņa budžeti un konsekvences svarīgākajos ekonomikas un sociālās politikas jautājumos. Un mums ir šādi plāni.

Manis vadītās valdības laikā ne vien tika iedibinātas savstarpējās cieņas un sadarbības tradīcijas Ministru kabineta iekšienē, bet tās ļāva arī vienoties par svarīgu dokumentu pieņemšanu. Tāds ir arī Nacionālās attīstības plāns, kurā paustie uzstādījumi kalpojuši par pamatu koalīcijas partiju priekšvēlēšanu programmām. Mums nav bijis būtisku domstarpību vēlētājiem dotajos solījumos, tāpēc arī darbs pie topošās valdības deklarācijas bija iespējams raits un auglīgs.

Mūsu mērķis ir nodrošināt ikvienam Latvijas iedzīvotājam iespēju pastāvīgi un strauji paaugstināt savu un savas ģimenes dzīves kvalitāti visos tās aspektos. Latvijas iedzīvotāju zināšanas un gudrība, aktīva un prasmīga valsts iedzīvotāju uzkrāto zināšanu potenciāla izmantošana un vairošana būs mūsu valsts tālākās izaugsmes pamatā. Šā mērķa īstenošanai nepieciešama mūsu valsts iedzīvotāju ieinteresēta un saskaņota līdzdarbība. Savas valsts cilvēkus, viņu spējas un gudrību mēs uzskatām par mūsu galveno vērtību un izaugsmes resursu, bet cilvēkresursu attīstību – par primāru priekšnoteikumu valsts tālākajai izaugsmei.

Latvijas nākamās valdības pamatuzdevumi ir šādi: izveidot Latviju par konkurētspējīgu un augsti attīstītu valsti ar stabilu labklājības sabiedrību, nostiprināt tiesiskumu, apkarot korupciju, noziedzību un kontrabandu, ierobežot amatpersonu patvaļu, nodrošināt atklātu valdības un valsts pārvaldes un pašvaldības darbu, attīstīt Latvijā atklātu, demokrātisku un pilsonisku sabiedrību, kas būtu balstīta uz iedzīvotāju savstarpēju saliedētību, iecietību un aktīvu līdzdalību, atbalstīt Latvijā tādu dzīvesveidu, kas vērsts uz mūsu zemes bagātību saudzīgu izmantošanu un vairošanu, uz tradicionālu un sabiedrībā atzītu vērtību cienīšanu.

Godājamie deputāti, es nododu jūsu vērtējumam Valdības deklarāciju un komandu, uz kuru es lieku lielas cerības. Tā spēs realizēt svarīgu ilgtermiņa mērķi. Šis mērķis ir tautas labklājība modernā, konkurētspējīgā, latviskā un eiropeiskā valstī. Četras 9.Saeimas frakcijas ir vienojušās par kopīgu labēju valdību manā vadībā, un es aicinu visus deputātus, kas tiešām rūpējas par Valdības deklarācijā pausto mērķu sasniegšanu, atbalstīt to.

Paldies jums! *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Paldies Aigaram Kalvītim.

Atklājam debates. Pirmais debatēs runās Krišjānis Kariņš.

A.K.Kariņš (frakcija „Jaunais laiks").

Godātais priekšsēdētāj! Kolēģi! Pirms tam, kad es iegāju politikā, es biju uzņēmējs, vēl pirms tam – akadēmiķis, un es atminos, ka, strādājot pie savas doktora disertācijas, viens profesors man diezgan viedus vārdus pateica. Viņš teica man tā: „Krišjāni, ja tu to lietu nevari izstāstīt lakoniski un vienkāršā valodā, tas man norāda uz to, ka tu faktiski nezini, kas ir tas, par ko tu runā!"

Padomāsim tagad par to deklarāciju, kas mums visiem uz galda ir nolikta priekšā. Pirmām kārtām pulksten 16.20 šodien tā tika nodota Saeimas Kancelejai, pulksten 17.35 tā parādījās man uz galda. Tagad pulkstenis ir 18.10. Šeit iekšā ar visiem parakstiem ir 38 lappuses. Mums, kā saka, bija dotas 50 minūtes laika, lai nopietni izsvērtu šādu dokumentu. Taču es varu jums pateikt, ka man, to darot, pagāja nevis 50 minūtes, bet ne vairāk par kādām 15 minūtēm, jo es pielietoju to pašu gudrību, ko man sen viedais profesors teica: „Ja tik daudz lapās ir jāpasaka, ko dara, tad ir aizdomas, ka droši vien tur neko īpaši negrib darīt."

Tagad palasīsim. Drusku jau tas tik tiešām ir interesanti. Kas tur ir iekšā?

Vispirms šeit ir atgādinājums, ka Latvijā cilvēks ir pirmajā vietā. Tas ir sacīts kādam, kas domāja, ka kazas vai govis… Nē, nē, nē, šeit ir runa par cilvēku! Tātad apsveicu, ka tādu jauninājumu mums atgādina.

Lasīsim tālāk: „Stiprināsim… stiprināsim… stiprināsim… nodrošināsim… nodrošināsim… pilnveidosim… uzlabosim… izveidosim…" Nepārtraukti kaut ko tur darīsim, izstrādāsim, izveidosim, pilnveidosim un tā tālāk.

Ja mēs meklējam konkrētumu šajā deklarācijā, nu, kas tur ir konkrēts? Līdz tādam un tādam laikam minimālo pensiju noteikt tādā un tādā apmērā.

Es varētu saprast, pēc kā mēs vērtēsim šo deklarāciju. Ja šeit ir runa par šādām lietām, tad mēs labākajā gadījumā nodrošināsim virzību uz pietiekamām pensijām; kā tas šajā deklarācijā ir rakstīts – nodrošināsim virzību.

Ko tas vispār nozīmē? Lasot šo deklarāciju, jebkuram no jums un jebkuram no mums ir skaidrs, ka te nav nekā konkrēta – te ir tikai frāzes un virzības.

Kur, lūk, ir tās grūtības un kāpēc? Es izvirzu domu, ka tās grūtības, Kalvīša kungs, jums ir tādas, ka tā komanda, kuru jūs esat izvēlējies un ar kuru gribat kopā strādāt, nav gluži tā īstākā, tā profesionālākā un tā spējīgākā komanda, jo, ja nevarat vienoties par to, vai tiešām pensiju līmeni paaugstināsiet par tik un tik latiem tik un tik gados, tad, protams, visiem atliek vismaz vienoties par virzību, nenosakot, kas ir virzība. Varbūt kāds šajā koalīcijā domā, ka virzība ir uz leju… Arī to mēs vēl nezinām. Tātad es piedāvāju domu, ka šī komanda nav tā īstā.

Šajā koalīcijā mums ir diezgan daudz publiski ļoti redzamu un presē izskanējušu pretrunu. Tautas partija kopā ar Latvijas Pirmo partiju, kurā vēl iekšā arī „Latvijas ceļš"… tad mums ir vēl „Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK, mums ir Zaļo un zemnieku savienība un, ja es pareizi saprotu, tad šajā savienībā tagad ir vēl pat no Ventspils… Tātad šī savienība vēl ir paplašinājusies *(No zāles: „Pareizi! Pareizi saprati!")* savā kuplumā un daudzveidībā.

Šī te koalīcija savā deklarācijā jau parāda, kā tā strādās, jo deklarācija ir tā, ko viņi gribēs rādīt pēc pusgada vai pēc gada: „Lūk, ko mēs esam darījuši!" Un tad mēs varēsim jautāt: „Kas notiek ar pensijām?" Un viņi varēs teikt: „Mēs taču esam nodrošinājuši virzību!"

Kāda tur virzība? Es gribētu zināt konkrēti, uz ko jūs ejat.

Ja mēs tā domājam tālāk, tad es gribētu zināt, kā šī valdība tiks galā ne jau ar deklarācijas rakstīšanu. Tur ir skaidri un gaiši redzams, ka tā netiek galā ar reālajiem darbiem.

Piemēram, pirmais jautājums: „Kā jūs atrisināsiet darbaspēka trūkumu Latvijā?" To es gribu zināt, bet tas šeit konkrēti nav rakstīts.

Otrais: „Kā jūs beidzot vienosieties darīt kaut ko konkrētu, lai mazinātu šo inflācijas sērgu – tā ir jāsauc šī parādība, kas ir pārņēmusi mūsu valsti?" Mums visiem, kas sēžam šajā zālē, un arī valdības locekļiem ir labas algas, tiek indeksēta arī inflācija, viss iet uz augšu… Pašiem jums jau klājas labi, bet ko darīt tiem simtiem tūkstošu pensionāru, kam dzīve faktiski ar katru gadu kļūst sliktāka? Kā jūs tiksiet ar to galā?

Kā jūs, būdami šajā koalīcijā, realizēsiet administratīvi teritoriālo reformu? Mēs zinām tās pretrunas, kas jūsos ir. *(No zāles dep. L.Ozoliņš: „Kas tā par runāšanu?")* Kā jūs to reāli īstenosiet? Neredzu, kā jūs to darīsiet! Kā jūs nodrošināsiet to? Kampaņas laikā visi jūs, pie krūtīm sev sizdami, teicāt: mēs mazināsim iedzīvotāju ienākuma nodokli! Kur ir šis solītais darbs? Solījāt tikai tādēļ, lai iegūtu vēlētāju balsis? Kur tas viss ir pazudis?

Es aicinu arī tā saucamo kreiso flangu padomāt par šīm lietām, ko viņi ir solījuši. Vai jūs tiešām visu šo atbalstīsiet?

Tālāk. Šodien mēs klausījāmies, kā Valsts prezidente ar zināmu gandarījumu runāja par iepriekšējo Saeimu, kura pieņēma likumu, uz kura pamata mēs varēsim izveidot ombuda jeb tiesībsarga institūtu. Šo valdību viņa, kā saka, uzaicināja, lai līdz 1.janvārim tiesībsargs varētu sākt strādāt, paredzēt tam nolūkam konkrētu procedūru, konkrētu finansējumu.

Šeit, deklarācijā, mēs lasām par Ministru kabineta iecerēto darbību, ka sekmēs tiesībsarga institūta izveidošanu. Nu ko tad tas nozīmē, ka sekmēs? Tas nozīmē, ka netraucēs? Tas nozīmē, ka neveidos atšķirīgas normas, neveiks likumdošanu, lai nebūtu tāda tiesībsarga? Latvijā mums nevajag tādu tukšvārdību un solījumus, vajag konkrētus darbus. Un lai tos darbus var mērīt un var jūs, kā saka, apsveikt par to, ka jūs esat tos izdarījuši, vai arī, kā saka, pelt par to, ka neesat, ja jūs konkrēti to būtu te ierakstījuši.

Tālāk. Kā jūs atrisināsiet robežlīguma jautājumu ar Krieviju, būdami šajā koalīcijā? Tas ir tas, ko es gribu zināt. Tas šeit nav rakstīts. Nav skaidrs!

Kā jūs nodrošināsiet mūsu valsts starptautisko saistību izpildi? Ko jūs darīsiet ar mūsu karavīriem, kuri šobrīd atrodas Irākā? Gada nogalē mums vajadzēs vai nu pagarināt viņiem nosūtījumu, vai, kā saka, zēnus saukt atkal mājās.

Šo sarakstu es varu turpināt un turpināt, un turpināt.

Vēlreiz, rezumējot visu, jāteic – tā komanda nav tā īstā, lai veidotu valdību. Tas pirmkārt.

Otrkārt. Piedāvātā deklarācija, tas ir, tie paredzētie darbi, pēc kā mēs vērtēsim valdības darbību, ir tik nekonkrēti, ka vispār nebūs ko mērīt un pēc kā spriest, vai labi strādā vai ne.

Un treškārt. Tas, par ko būtu jārunā šādā deklarācijā, te nav redzams. Nevis vairāk nekā 30 lappuses, kā saka, aizmālēt ar tukšām frāzēm, bet runāt par konkrētajām problēmām, kas valstī ir! Un, Kalvīša kungs, šādā komandā, kurā jums ir tik daudz iekšējo pretrunu, jūs neko nevarēsiet darīt… jūs labākajā gadījumā varēsiet to, kas ir šajā deklarācijā, – tas ir, sekmēsim, veicināsim, ierosināsim, mēģināsim!

Kolēģi! Es saku to, ka mēģināt un sekmēt – tas mūsu valstī neder! Es aicinu neatbalstīt šo Ministru kabineta izveidošanu. *(No zāles dep. J.Urbanovičs: „Sarunājuši! Balsosim pret!")*

Sēdes vadītājs. Nākamais debatēs runās Jakovs Pliners. Lūdzu!

J.Pliners (PCTVL frakcija).

Cienījamais Prezidij! Godātie deputāti! Ja partija, kuras frakcija sastāv no septiņiem deputātiem un vienas personas, pret kuru ir uzsākts kriminālprocess, iegūs trīs ministru posteņus, tad arī mēs drīkstam pateikt dažus vārdus par jauno valdību.

Kalvīša kunga, tā teikt, veco jauno valdību var raksturot, atvainojiet, ar vienu teikumu: „vecie vēži – jaunā kulītē". Jāatzīmē gan, ka deklarācija ir uzrakstīta jauna un ir PSKP programmas garumā. Tā ir sastādīta pārsvarā no vecajiem solījumiem, kas doti vēl pirms vēlēšanām – pagājušajā Saeimā.

Ko tad mums kārtējo reizi sola valdība? Valdība izvirza sev piecus uzdevumus.

Pirmkārt, izveidot Latviju par konkurētspējīgu, augsti attīstītu valsti, kurā veidojas labklājības sabiedrība. Vai šis uzdevums ir pa spēkam tiem, kuri savulaik izdarīja visu iespējamo, lai iznīcinātu attīstīto rūpniecību un lauksaimniecību, un kuri trim ceturtdaļām iedzīvotāju nodrošināja tādu dzīves līmeni, kas ir uz nabadzības robežas?

Otrkārt, stiprināt tiesiskumu, novērst un apkarot korupciju, noziedzību, kontrabandu un amatpersonu patvaļu. Šajā virzienā veiktos pasākumus premjera kunga partija nodemonstrēja tieši pirms vēlēšanām, ieguldīdama pašreklāmā no trešo personu puses vairāk līdzekļu nekā oficiālajai KNAB uzskaitei pakļautajā priekšvēlēšanu kampaņā.

Nesenā slepeno prēmiju izmaksa ministriem jau vien ir ko vērta!

Treškārt, rūpēties par kultūru, stiprināt Latvijā tādu tautas dzīvesveidu, kas vērsts uz mūsu zemes bagātību saudzīgu izmantošanu un vairošanu, latviešu kultūras un valodas, tradicionālu un sabiedrībā atzītu vērtību cienīšanu.

Vai tas nozīmē atbalstīt tādus dārgus un, iespējams, ar korupciju saistītus projektus kā „Gaismas pils" un rūpēties par latviešu valodu un kultūru, apspiežot visu citu Latvijas iedzīvotāju valodu un kultūru?

Pēc tā visa vēlme stiprināt Latvijā „atklātu, demokrātisku un pilsonisku sabiedrību, kas balstīta iedzīvotāju savstarpējā saliedētībā, iecietībā un aktīvā līdzdalībā", izklausās, atvainojiet, smieklīga. Vai jūs domājat, ka šī frāze nozīmē nepieciešamību dot tiesības visiem pastāvīgajiem iedzīvotājiem piedalīties pašvaldību vēlēšanās? Vai uzskatāt, ka tā ir atļauja valsts un pašvaldību iestādēm sniegt iedzīvotājiem informāciju arī krievu valodā? Vai jūsu vēlme ir atcelt 70 profesiju aizliegumus nepilsoņiem? Bez tā visa nekāda demokrātiska, pilsoniska sabiedrība nav iespējama principā. Neviens jau patiesībā arī netaisās šādu sabiedrību veidot.

Nu, un pēdējais smieklīgais solījums: „Nodrošināt atklātību valdības, valsts pārvaldes un pašvaldību darbā." Pats fakts, ka Valdības deklarācija tika publicēta tikai valdības apstiprināšanas dienā, uzskatāmi pierāda, ka tie visi ir tikai tukši vārdi, kuriem netic arī paši autori.

Daži Valdības deklarācijas punkti izraisa šaubas par to, vai to autori ir pilnībā rīcībspējīgi. Piemēram, viens no paņēmieniem esošās demogrāfiskās krīzes un tās seku pārvarēšanai esot valsts pārvaldes sistēmā strādājošo skaita samazināšana! Vai jūs uzskatāt, ka cilvēki, kuri ir ilgi nostrādājuši valsts pārvaldes sistēmā, kļūst, atvainojiet, par impotentiem? Gluži otrādi! Valsts ierēdņiem ir noteikts tik daudz priekšrocību bērna piedzimšanas gadījumā, ka drīz daudzbērnu ģimenes būs tikai ierēdņiem.

Daži programmas punkti izraisa aizdomas par to autoru godīgumu. Piemēram, nodokļu politika. Jau trešo Saeimu pēc kārtas mēs dzirdam: „Samazināsim kopējo nodokļu slogu [..]." Nu, un kādus tad nodokļus jūs samazinājāt, būdami 8.Saeimā? Ar nodokli neapliekamo minimumu jūs paaugstinājāt pusotru reizi mazāk, nekā solījāt pirms 8.Saeimas vēlēšanām.

Lūk, cieņa pret konstitūciju! Lūk, pilsoniskas sabiedrības veidošana un atklātums!

Mēs uzskatām, ka tie ir demonstratīvi meli un necieņa pret vēlētājiem.

Starp teksta vairāk nekā 30 lappusēm ar grūtībām izdevās atrast rindiņu: „Kopā ar pašvaldībām risināsim denacionalizēto namu īrnieku problēmas." Paldies šā dokumenta autoriem, kas vismaz vienu rindiņu veltīja 2007.gada visasākajai problēmai! Taču arī šo rindiņu vajag pareizi lasīt. Patiesībā tajā rakstītais nozīmē, ka visas šīs problēmas valdība ir gatava novelt uz pašvaldību pleciem, nepiešķirot tām vajadzīgos līdzekļus vai gandrīz nekādus līdzekļus.

Šis un tas šajā programmā ir veltīts arī mazākumtautībām, piemēram: „Īstenosim *Vispārējās konvencijas par nacionālo minoritāšu aizsardzību* paredzētās saistības un etnopolitikas principus, pilnveidosim likumdošanu etnopolitikas jomā." Ratificējot konvenciju ar desmit gadu nokavēšanos un ar faktiski trijām atrunām, var īpaši nesaspringt ar tajā minēto saistību izpildi.

Savukārt kāda brīnišķīga doma ir frāze: „[..] nodrošinot latviešu valodas apguves iespējas mazākumtautību pārstāvjiem, tajā skaitā pirmsskolas un pamatizglītības mācību iestādēs." Ko tas nozīmē? Ieviest proporciju „60 pret 40" (jūs zināt, ka tā ir šņabja proporcija) ne tikai vidusskolā, bet arī pamatskolā vai pat bērnudārzā? Mūsu prasības ir sen zināmas: dot bērniem iespēju pārsvarā mācīties dzimtajā valodā, taču pusotru reizi palielināt latviešu valodas mācībstundu skaitu skolās, kā arī sadalīt klases latviešu valodas apguvei divās grupās. To iespēju skolām jūs faktiski atņēmāt. Nekas no tā nav izdarīts, un neviens neko tā darīt diemžēl arī netaisās.

Jūs gribat nevis to, lai mūsu bērni un mazbērni zinātu latviešu valodu, bet lai viņi zinātu savu vietu. To apstiprina vēl viena frāze Valdības deklarācijā: „Paaugstināsim Latvijas pilsonības prestižu, pilnveidosim naturalizācijas procesu, veicinot lojalitāti Latvijas valstij un valsts valodas prasmes palielināšanu." Un tas ir situācijā, kad ceturtā daļa no naturalizēties gribētājiem nespēj nokārtot eksāmenu un kad visas Eiropas rekomendācijas ir pilnas ar prasībām nesarežģīt, bet – gluži otrādi! – vienkāršot naturalizācijas eksāmenu procedūru.

Savukārt, ja runa ir par lojalitāti, tad jājautā: „Pret ko?" Vai pret tiem, kuri mānīja tautu pirms vēlēšanām un turpina mānīt vēl šodien?

Aicinu balsot pret šo valdību.

Paldies jums!

Sēdes vadītājs. Nākamais debatēs runās Juris Dobelis.

J.Dobelis (TB/LNNK frakcija).

Cienītie kolēģi! Es ļoti labi saprotu Plinera kunga pamatoto skaudību. Jaša, paši esat vainīgi! Jums bija 25 vietas, sākot darbu 8.Saeimā *(dep. J.Pliners no zāles: „Juri, beidz! Runā par lietu!")*, tagad jums ir 6 vietas. Redz, kur tu sēdi, – pašā malā. Nu tādi jūs esat! Par to ir jāuztraucas. Es jūs saprotu.

Tagad runāsim par apvienību „Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK un par mūsu gatavību strādāt valdībā. Jā, mums ir pieredze, gan vadot valdību, ko darīja Guntars Krasts, gan strādājot citu premjeru vadītajās valdībās (šeit arī daži tādi zālē atrodas, piemēram, Andris Bērziņš), gan strādājot konstruktīvā opozīcijā, un tāpēc mēs centīsimies ieklausīties jebkuros konstruktīvas opozīcijas priekšlikumos. *(No zāles dep. V.Orlovs: „Pastāsti par labklājību!")*

Pamatmērķis mums ir bijis vienmēr – latviešu tautas interešu aizstāvēšana, bet 8.Saeimā arvien lielāku nozīmi mūsu darbībā ieguva valsts ekonomiskā attīstība, kurai mēs veltījām lielu daļu no

savas priekšvēlēšanu programmas. Un nu mēs redzam iespēju kaut ko no tā izmantot, turklāt redzam pamatotas iespējas, kas varētu ļaut risināt minētos jautājumus, mums darbojoties valdībā. Un tāpēc apvienība „Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK izteica gatavību to arī darīt.

Tagad par dažiem piemēriem. Negribētos pārāk daudz aizņemt jūsu laiku, bet es šeit dzirdēju, ka tā deklarācija ir nu galīgi „garām", ka tur nekā gudra nav un ka tur vispār nekā nav. Tagad cienījamajam šo domu autoram, kurš patlaban mani neklausās, es nolasīšu dažas vietas no deklarācijas; piemēram, 32.lappuse, 4.punkts: „Atbalstīsim Valsts kultūras pieminekļu fonda nodibināšanu…" un tā tālāk. Jūs jau paši balsojāt „par" to, bet tagad jūs sakāt, ka tur ir kaut kas tukšs. Mums Saeimā ir likumprojekts par šāda fonda dibināšanu, par ko gandrīz visi labējie nobalsoja. Tātad te ir ļoti skaidrs teksts un ļoti skaidrs punkts.

Varbūt vēl dažus piemērus. To vienu jau mūsu mūžīgais konstruktīvais oponents Plinera kungs minēja. Redz, ka jau satraucies! 33.lappuse, 1.punkts. Ko tad jūs gribējāt – kļūt par pilsoni, neprotot latviešu valodu? Vai to jūs gribējāt? Varbūt jūs gribējāt pieļaut to, ka viens var otra vietā kārtot eksāmenus naturalizācijas laikā? Mēs tādas bezkaunības neatbalstīsim. Neņemiet ļaunā! Un, ja kāds uzvedīsies pārāk slikti, tad viņš tiks arī sodīts. Tā kā tieslietu ministram ir zināmas iespējas ieskatīties naturalizācijas procesā, tad viņš to arī darīs. Neapšaubāmi!

Tālāk 33.lappuse. Tur ir vēl daži punkti. Tā ka, lūdzu, klausieties – tie, kuri teica, ka te nekā nav. *(No zāles dep. J.Pliners: „Juri, tie jau ir draudi!")*

16.punkts: „Turpināsim atbalstīt okupācijas seku novēršanu un upuru piemiņas godināšanu." Vai nav skaidri pateikts?

„Uzcelsim padomju okupācijas upuru pieminekli [..], īstenosim Latvijas Okupācijas muzeja *Nākotnes nama* projektu." Slikti, vai? Nepatīk? *(No zāles: „Tā ir tautas labklājība?")*

Tālāk 17.punkts: „Sekmēsim latviešu valodas kā Latvijas valsts valodas un ES oficiālās valodas saglabāšanu, attīstīšanu un funkcionālo pilnveidošanu; gādāsim par pilna apjoma *Latviešu valodas vārdnīcas* izstrādāšanu." Kas jums šeit nepatīk? *(No zāles dep. A.Kampars: „Sekmēsim!")* Kas te ir neskaidri pateikts?

Un beidzot 18.punkts (pārējos lai citi citē): „Strikti nodalīsim valsts valodas politikas izstrādi un īstenošanu…" – un tas ir īpaši svarīgi – „…nostiprināsim Valsts valodas inspekcijas kapacitāti un rīcībspēju." Un, es domāju, arī materiāli.

Līdz ar to ir pietiekami daudz jēdzīgu teikumu. Nu meklēt to, ka viss būs pieņemams vai patīkams, – to acīmredzot nevajag darīt! Taču, ja opozīcijā tiešām ir arī tādi cilvēki, kuriem rūp nacionālās intereses, kuriem rūp latviešu valodas aizstāvēšana un kuriem rūp vēsturiskā mantojuma saglabāšana, es domāju, mēs te varam strādāt kopā.

Tā ka aicinu tomēr no deklarācijas paņemt to, ko var paņemt un kas ir pieņemami, un par to arī vairāk vai mazāk domāt.

Runājot par materiālo labklājību, šķiet, ka nav tāda cilvēka, kas negribētu par to domāt. Tādi cilvēki vienkārši nevar būt Saeimā, par to ir cita runa, bet tādā gadījumā tad arī runāsim par šiem konkrētajiem punktiem.

Nu pagaidām man ievadam pietiks. *(No zāles: „Pareizi, pareizi! Pietiks!")* Dosim arī kādam citam iespēju uzstāties, tikai lūdzu: ņemiet šos punktus, kritizējiet, bet atrodiet tur arī kaut ko konstruktīvu.

Paldies.

Sēdes vadītājs. Vārds debatēs Ilmai Čepānei.

I.Čepāne (frakcija „Jaunais laiks").

Godātais Emša kungs! Godātais Kalvīša kungs! Godātie kolēģi deputāti! Man ir liels prieks, ka Dobeļa kungs atvēlēja arī man – tādam kā cilvēkam no malas, kas šeit 15 gadus nav grozījies… ka arī es ar Saeimas Prezidija piekrišanu varu izteikt dažas lietas.

Un, proti, es runāšu tikai par trijām lietām, kāpēc es nevaru balsot „par" šo valdību.

Pirmā lieta. Ne mūsu frakcijai, ne man kā deputātei netiek izrādīta pat minimāla cieņa, lai es varētu pienācīgi iepazīties ar šo deklarāciju. Es paskatījos pulkstenī: 17.35 es saņēmu šo deklarāciju, bet 18.00 tika izsludināta jau šī sēde. Tātad man bija dotas apmēram 25 minūtes laika, lai es varētu izpētīt, kas ir rakstīts šajā deklarācijā. Iespējams, tās ir Saeimas paražu tiesības, bet 20.gados – es esmu tās pētījusi, ņemot vērā savu iepriekšējo darbu –, iespējamais Ministru prezidenta kandidāts šo deklarāciju nolasīja. Šodien, manuprāt, pašreizējā prakse, neesot pietiekamam tiesiskam regulējumam, neatbilst veselajam saprātam.

Es ātri pārskrēju pāri šai deklarācijai, un mani kā Latvijas Universitātes profesori interesēja nodaļa par zinātni. Es paskatījos, proti, 9.lappusē 7.punktu. Es nezinu, vai tā ir kļūda vai tā tiešām ir mērķtiecīga politika, ka šeit tiek pārkāpti tā saucamie Barselonas kritēriji, jo šeit zinātnei no valsts budžeta ir paredzēts tikai 1 procents, kaut gan uz 2010.gadu vajadzēja būt jau 2 procentiem, bet kopā ar finansējumu no privātā sektora šeit vajadzēja būt kopā 3 procentiem.

Nākamais. Es universitātē specializējos arī tādās lietās kā būvniecības tiesiskais regulējums, un šeit, ja es paskatos, man ļoti interesē, kas notiks ar būvniecību. Es šeit atradu 16.lappusē 4.punktu, kur ir teikts tā: „Nodrošināsim būvniecības nozares dalībnieku pieeju būvnormatīviem, pašvaldību apbūves noteikumiem, izsniegtajām būvatļaujām."

Godātie Ministru kabineta ministru kandidāti! Tas jau sen ir nodrošināts! To paredz gan Satversme, gan likumi, gan starptautiskās konvencijas. Nekur valdībai turpmāk neko tādu nevajadzētu uzņemties. Tas ir pateikts pat vienā Satversmes tiesas spriedumā, ka Rīgas Dome ir rīkojusies pretēji šiem normatīvajiem aktiem, likumiem, mēģinot sabiedrībai nesniegt šādu informāciju, kā arī nav ļāvusi piedalīties lēmumu pieņemšanā un atsevišķu būvprojektu apspriešanā.

Nākamais, ko es gribētu minēt. Es domāju, jūs man neviens neko nepārmetīsiet, jo es tiešām esmu ilgus gadus strādājusi par pasniedzēju augstskolā un arī kā zinātniece esmu pētījusi daudzas lietas, tomēr man nav pieņemams, ka… es gribētu norādīt… Šeit es nepaņēmu līdzi šo punktu, bet tas ir 32.lappusē 14.punkts. Lai gan absolūti vairāk nekā 10 gadu garumā liela daļa no jums, klātesošie, neesat risinājuši denacionalizēto māju īrnieku tiesības, es tagad skatos, ka bez „trijiem brāļiem", kam finansējums ir ļoti daudzu miljonu apmērā, tiek plānots par valsts līdzekļiem būvēt vēl „piecas māsas" – arī daudzu miljonu apjomā. *(No zāles dep. H.Demakova: „Par Eiropas Savienības līdzekļiem!")*

Nākamais. Otrkārt, es gribētu teikt, ka nevaru piekrist tam, ka sabiedrībai no valdības puses un no pozīcijas partiju puses tiek uzspiests viedoklis, lūk, ka vieni, tātad pozīcijas partijas, esot tie lielie strādātāji, kam ir pa spēkam, kā mēdz teikt, gāzt kalnus, un ka viņu rīcība esot nekļūdīga, jo, kā liecina prakse, viņi patiešām vienas nakts laikā ir spējīgi sastādīt valdību, turpretī otri – ārpus

koalīcijas atstātie – esot tikai runātāji, ņerkstētāji, bez jebkādas kvalifikācijas, un tātad acīmredzot arī es. *(Aplausi.)*

Jūsu aplausi liecina, ka jūs tiešām manu darbu, ko es esmu savā iepriekšējā darbā veikusi, kā arī mūsu vidū esošie profesionālie cilvēki veikuši, iespējams, ārpus šīs Saeimas sienām… ka jūs vienkārši ņirgājaties par šiem mūsu sasniegumiem.

Un trešais. Man gandrīz desmit gadu garumā ir bijusi iespēja izvērtēt gan Saeimas likumus, gan Ministru kabineta noteikumus, un diemžēl šo normatīvo aktu vidū ir bijuši arī tādi normatīvie akti, kas ļoti rupji pārkāpj cilvēktiesības. Ja deputāti un ministri ar tām nav rēķinājušies, tad deputāti un ministri nav rēķinājušies ar Satversmes astoto nodaļu, ir ticis pārkāpts cilvēku vienlīdzīgums likuma priekšā (91.pants), ir tikušas pārkāptas arī tiesības uz taisnīgu tiesu, pieņemot likumus un Ministru kabineta noteikumus, ļoti rupjā veidā ir tikušas pārkāptas īpašuma tiesības (Satversmes 105.pants).

Kaut arī es nebalsošu „par" šo, Kalvīša kunga vārdiem runājot par Satversmes tiesu, kad viņš mūs nosauca par slideno Satversmes tiesu… es nebalsošu, Kalvīša kungs, „par" jūsu slideno valdību, bet es tomēr ceru, ka jūsu nospraustie mērķi netiks realizēti nelikumīgiem līdzekļiem.

Paldies jums par uzmanību! *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Nākamais debatēs runās Ainārs Šlesers.

A.Šlesers (LPP/LC frakcija).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāja kungs! Augsti godājamie 9.Saeimas deputāti! Šodien mēs lemsim par jaunas valdības apstiprināšanu. Protams, kādam ir sarūgtinājums, ka nevar piedalīties šīs valdības darbā, bet, kā jau mēs esam dzirdējuši iepriekš, arī opozīcijā mums ir nepieciešami politiķi, kas vēro pozīcijas darbu un palīdz risināt arī kādas kļūdas, kuras pozīcija pieļaus. Neviena pasaulē nav tāda, kurš nepieļauj kļūdas! Ikviens kļūdās, kurš kaut ko dara. Tas, kurš neko nedara, tas bieži arī nekļūdās.

Man radīja izbrīnu Kariņa kunga teiktais par deklarāciju. Es saprotu, ka nebija varbūt pietiekami daudz laika, lai jūs ar šo deklarāciju iepazītos, bet nekādā gadījumā nevajag no šīs tribīnes teikt, ka šī deklarācija ir tukša. Es domāju tā: šajā deklarācijā, protams, ir preambulas, kas ir vispārīgas, bet pats dokuments, kas man ir priekšā, ļoti skaidri atbild uz daudziem jautājumiem.

Latvijas Pirmā partija un partija „Latvijas ceļš", šī mūsu apvienība, priekšvēlēšanu periodā ļoti skaidri pateica: „Nākamo četru gadu laikā Latvijā ir jāsasniedz tāds līmenis mūsu dzīvē, lai cilvēki būtu apmierināti. Vidējai darba algai ir jābūt vismaz 500 latu. Arī pensijas līmenis ir jāpaaugstina."

Kā mēs to sasniegsim? Vai ir šis konkrētais rīcības plāns? Es gribētu, lai jūs atvērtu 17.lapu, kur ir sadaļa konkrēti par satiksmi. Un es gribētu pieskarties vairākiem punktiem, kuri nav vispārīgi, kā jūs teicāt, un kuri nav saistīti tikai ar to, ka kaut kas ir jāuzlabo un jāveicina. Te ir ierakstīti ļoti konkrēti darbi.

Tātad: „Piesaistīsim ES fondu līdzekļus un valsts līdzfinansējumu transporta infrastruktūras (īpaši dzelzceļa) objektu būvniecībai un attīstībai, izmantosim publiskās un privātās partnerības modeli; nodrošināsim, ka netiek samazināta degvielas akcīzes nodokļa proporcija, kas paredzēta transporta infrastruktūras atjaunošanai un uzturēšanai."

Pirms četriem gadiem, tātad „Jaunā laika" valdības laikā, tika likvidēts valsts autoceļu fonds. Vairāku gadu garumā finansējums samazinājās, izveidojās „bedre". Un tagad mēs ļoti konkrēti esam vienojušies, ka atjaunotais finansējums, kas paredz no nākamā gada 65 procentus no degvielas akcīzes nodokļa, kurš pieaugs ik pa 5 procentiem līdz 2010.gadam, līdz sastādīs kopā 80 procentus, netiks mainīts.

Mēs esam vienojušies par programmu, ka Latvijas autoceļi tiks atjaunoti un būvēti tā, kā tas vēl nekad nav bijis, būvēsim automaģistrāles E22, A2, A8 un citas, veiksim plānošanas un projektēšanas darbus visa valsts automaģistrāļu tīkla atjaunošanai, lai nodrošinātu sabalansētu Latvijas reģionu attīstību. Vienlaikus ar galvenajiem autoceļiem turpināsim sakārtot arī 1.kategorijas autoceļus, izstrādāsim un uzsāksim īstenot pašvaldību un 2.kategorijas valsts ceļu programmu.

Jums, Kariņa kungs, varbūt neko nenozīmē E22, A2 un A8 – šie cipari, bet es varu tos atšifrēt, jo E22 – tā ir Maskavas maģistrāle, kura tiks būvēta, lai veicinātu tranzītu starp Austrumiem un Rietumiem. Šī maģistrāle palīdzēs pelnīt mums tranzīta nozarē, jo serviss ir viena no tām nozarēm, kurā pievienotā vērtība ir maksimāla un kurā kopprodukta pieaugums ir vislielākais.

Ir jāpasaka vēl tas, ka līdz ar maģistrāļu būvniecību uz Jelgavu un uz Inčukalnu vienlaicīgi mēs plānosim arī tādus objektus, kas stiepsies arī uz mūsu pārējām ostām – uz Liepāju un uz Ventspili, ne tikai uz Rīgu. Šis darbs ļoti konkrēti palīdzēs attīstīt ekonomiku tā, lai cilvēki varētu strādāt Latvijā un lai viņiem nevajadzētu braukt prom no Latvijas.

Trešais punkts: „Sadarbībā ar Rīgas Domi uzsāksim Daugavas Ziemeļu šķērsojuma izbūvi." Es saprotu, ka jūsu vadībā Rīgas Dome netiek galā ar Dienvidu šķērsojumu. Mēs esam gatavi palīdzēt jums atrisināt jautājumu, lai mazinātu sastrēgumus. Mēs sāksim būvēt Ziemeļu šķērsojumu, jo Rīgas Dome viena pati diemžēl, izskatās, netiek ar to galā.

Lai palielinātu kravu plūsmu caur ostām, aktivizēsim a/s „Latvijas Dzelzceļš" sadarbību ar ostu kravu terminmāliem un stividorkompānijām, investēsim līdzekļus Rīgas, Ventspils, Liepājas, kā arī mazo ostu infrastruktūras attīstībā. Ļoti konkrēti darbi, kas ir saistīti ar pievienotās vērtības radīšanu.

Lai mazinātu kravas transportlīdzekļu rindas uz Latvijas un Krievijas robežas un nodrošinātu ātrāku kravu kontroli, sakārtosim transporta infrastruktūru pie Terehovas robežkontroles punkta un pie Grebņevas robežkontroles punkta un veiksim citus pasākumus, uzlabojot kravu robežšķērsošanas procedūras. Ir sagatavots ļoti konkrēts rīcības plāns, kas jau ir iestrādāts šajā deklarācijā. Mēs zinām, kādas ir problēmas šodien uz Latvijas un Krievijas robežas, un mēs tās risināsim ne tikai politiski, mēģinot noslēgt robežlīgumu starp Latviju un Krieviju, bet gan sakārtojot arī infrastruktūru.

Tālāk. Lai padarītu Latviju par starptautisku biznesa un tūrisma centru, sekmēsim pēc būtības jaunas starptautiskās lidostas „Rīga" celtniecību ar mērķi kopējam apkalpoto pasažieru skaitam nākotnē sasniegt 30 miljonus, saglabājot nemainīgi augstu kvalitātes līmeni pasažieru un kravu apkalpošanā un lidojumu drošībā. Palielināsim konkurenci aviācijas nozarē, piesaistot Latvijai arvien jaunas aviosabiedrības, investēsim līdzekļus Daugavpils, Liepājas un Ventspils reģionālo lidostu attīstībā. Mēs esam izvirzījuši konkrētu plānu, un mēs runājam par 30 miljoniem pasažieru. Tas nozīmē, ka Rīgas lidosta nākotnē varētu kļūt lielāka par Stokholmas, Kopenhāgenas un citām Eiropas lidostām. Mums ir šādi mērķi, un mēs pie tiem strādāsim. Tās nav tikai vispārīgas frāzes, bet tie ir konkrēti priekšlikumi, kuri ir iekļauti šajā deklarācijā.

Protams, es varētu runāt arī tālāk, bet es gribu teikt tikai to, ka šis dokuments, pēc manām domām, ir ļoti veiksmīgi izstrādāts. Protams, Valdības deklarācija nekādā gadījumā nevar atbildēt uz visiem jautājumiem, uz kuriem ir jāatbild rīcības plānam. Un es varu pateikt to, ka jau tuvākajā laikā visās ministrijās šādi rīcības plāni tiks izstrādāti un akceptēti arī valdībā. Tas nozīmē, ka nākamo četru gadu laikā mēs spēsim strādāt tā, lai Latvijas iedzīvotāji varētu dzīvot labāk, lai cilvēkiem nevajadzētu braukt uz Īriju, uz Lielbritāniju, jo, ticiet man, tur, kur ir runāšana, tur, kur ir pļāpāšana, tur, kur ir bezdarbība, nekas nenotiek, un, es domāju, tas, ka Latvija pēc vēlēšanām spēj ātri izveidot valdību, parāda tikai to, ka Latvijā veidojas stabilitāte.

Paskatīsimies, kas notiek Polijā, kas notiek Čehijā, kas notiek Ungārijā, kur cilvēki iziet ielās un kur nav iespējams izveidot valdību. Šādas problēmas ir acīm redzamas. Latvija var lepoties ar to, ka mēs jau pirmajā dienā, kad sanāk 9.Saeima, spējam izveidot valdību, un jautājums, kāpēc mēs to darām tik ātri, es domāju, ir nevietā.

Šā mēneša nogalē Latvijā būs NATO sammits. Es domāju, ka to apzinās gan pozīcijā strādājošie deputāti, gan arī opozīcijā strādājošie. Un es arī aicinu nekādā gadījumā šodien nemēģināt Latviju ievilkt kaut kādās nevajadzīgās lietās un strīdos. Mums ir jādomā, kā Latvija izskatīsies starptautiski. Esmu pārliecināts, ka šī valdība, kuru mēs veidojam, var nostrādāt četrus gadus. Protams, tas nebūs viegls darbs, un tieši tāpēc katra partija, katrs politiskais spēks, kas piedalās šīs valdības veidošanā, apzinās, ka tieši no viņiem lielā mērā ir atkarīgs tas, vai mēs varēsim Latvijā redzēt stabilitāti. Un, ticiet man, daudzi ārvalstu investori, kas skatījās ar bažām, kā beigsies vēlēšanas Latvijā, ar gandarījumu ir uztvēruši to, ka Latvijā ir stabila valdība un ka Latvijā būs stabila valdība. Un tieši tāpēc es šodien aicinu „Jauno laiku", neskatoties uz to, ka jūs paliekat opozīcijā, tomēr domāt par to, kā strādāt konstruktīvi, lai pozīcijai būtu konstruktīva sadarbība ar opozīciju. Es domāju, ka mums nav jānolaižas līdz lamu un apvainojumu līmenim. Es domāju, ka Latvijai tiešām ir vajadzīga spēcīga opozīcija, un es ceru, ka „Jaunajam laikam" ir iespēja tiešām šo spēku demonstrēt.

Es ceru uz sadarbību, taču es nekādā gadījumā negribētu, lai jūs mēģinātu runāt tā, ka valdība nezina, kur tā ies, nezina, ko darīs, un ka valdībai vispār nekas nav skaidrs. Es domāju, ka jums bija iespēja strādāt valdībā. Jūs paši esat pieņēmuši lēmumu aiziet opozīcijā, un nevainojiet tagad citus tāpēc, ka jūs esat palikuši tur, kur jūs esat!

Es ceru uz sadarbību un aicinu arī jūs šodien atbalstīt valdību.

Paldies.

Sēdes vadītājs. Vārds debatēs Solvitai Āboltiņai.

S.Āboltiņa (frakcija „Jaunais laiks").

Paldies, Šlesera kungs, vismaz par vienas deklarācijas sadaļas tādu ļoti izsmeļošu izskaidrojumu. Es nešaubos, ka šī sadaļa tiešām ir izstrādāta ļoti rūpīgi un precīzi.

Cienījamie kolēģi! Es tomēr gribētu runāt par divām lietām šajā deklarācijā. Par to, ko jau pieminēja premjera amata kandidāts Kalvīša kungs, – par tiesiskumu un par ģimeni.

Mani, protams, priecē, ka arī no šīs tribīnes tiek pieminēts, cik svarīga blakus mūsu materiālajai labklājībai ir arī tiesiskuma stiprināšana un korupcijas apkarošana. To, cik reāla ir šī vēlme, mēs redzam jau pēc šodien mēģinātā – pēc iesniegtā lēmuma projekta par to, ka Korupcijas,

kontrabandas un organizētās noziedzības novēršanas un apkarošanas uzraudzības komisija, kura uzraudzīja… Tā ir normāla parlamentāra prakse, ka parlaments uzrauga kādu izpildinstitūciju, kuru pārrauga tikai premjers; ka notiek parlamentārā pārraudzība. Tas, kas tika piedāvāts šodien… acīmredzot nākamnedēļ pieņemts būs tas: mēs šo komisiju apvienosim ar likumdošanas komisiju – Aizsardzības un iekšlietu komisiju. Nu, var jau būt, ka tas ir veids, kādā to stiprināt.

Šī ir tāda pati šķietamība kā tā – dalot investīcijas, mēģināt it kā sodīt „Jauno laiku". Jūs, man liekas, tāpat rīkojaties arī šodien: gribat likvidēt šo komisiju, mēģinādami parādīt, ka jūs sodāt „Jauno laiku". Taču, tāpat kā, dalīdami investīcijas, jūs jau sodāt nevis „Jauno laiku", bet gan kādu daļu tautas, tāpat arī šajā brīdī jūs īstenībā sodāt sabiedrību – sodāt vienkārši ar to, ka nebūs skaidri pārskatāms šis process, šis veids, kādā notiek cīņa pret korupciju.

Tālāk. Par tiesiskumu un par dīvainajām lietām deklarācijā. Tiešām, šeit es atradu vismaz vienu dīvainu lietu sadaļā, kura attiecas uz tieslietām: ieviesīsim „sabiedrības atbalstu guvušus sodus". Rodas jautājums – vai mēs atgriezīsimies pie nāves soda vai pie publiskas pēršanas, vai pie vēl kā cita? Kas ir šie sabiedrības atbalstu guvušie sodi, kurus mēs tagad ieviesīsim, būdami šajā Saeimā?

Vēl par tiem darbiem un par tiem nedarbiem, kas ir izdarīti un kas nav. Ir šajā deklarācijā vismaz pāris lietu, kuras ir solis atpakaļ no Kalvīša iepriekšējās valdības. Piemēram: „Uzlabosim šķīrējtiesu darbu [..]." Atkal tikai uzlabosim un pilnveidosim! Kur palika tas likums, kurš tika tik veiksmīgi iesākts Tieslietu ministrijā un tā arī nezin kāpēc tālāk netika virzīts?

„Pilnveidosim tiesu izpildītāju institūtu [..]." Tautas partija, jūsu programmā taču ir rakstīts: reorganizēsim tiesu izpildītāju institūtu. Jūs, kuru rindās ir visspēcīgākie juristi šajā Saeimā, ļoti labi saprotat, ka ar tādu pilnveidošanu, piekārtošanu nekas nebūs līdzēts tiesu izpildītāju institūtā.

Un trešā lieta, protams, ir jau padarītais darbs. Kalvīša kungs, nav jāievieš valsts apmaksāta juridiskās palīdzības sistēma! Mēs jau jūsu valdības laikā to ieviesām. Tā ka nevajag Valdības deklarācijā rakstīt lietas, kuras jau ir izpildītas!

Es nerunāšu par tām politiskajām lietām, par kurām jums vakardien jautāja, – par tiesībsargājošo iestāžu politizāciju un tamlīdzīgām lietām. Jūs jau vakar publiski uz to atbildējāt.

Otra lieta, par ko jūs runājāt, – par to, ka valdība ir kā tāda liela ģimene, kura tātad rūpējas par visiem, par visu sabiedrību. Manuprāt, tas tiešām ir labs salīdzinājums, ka valdība ir kā ģimenes galva, kas vienlīdz rūpējas par visu savu ģimeni to iespēju robežās, kādas tai ir, vislielāko uzsvaru liekot tieši uz tiem, kam visvairāk vajag, kas paši nevar sev iztiku nopelnīt, kas paši nevar sev palīdzēt, tātad – uz bērniem, uz pensionāriem, uz invalīdiem. Kas tad notiek tajā mūsu ģimenē? Paņemiet šo sadaļu un paskatieties – cik liela ir starp visiem šiem daudzajiem labajiem ekonomiskajiem darbiem, kurus mēs darīsim, kurus Šlesera kungs nupat uzskaitīja, šī sadaļa, kura attiecas uz tiem cilvēkiem, kam visvairāk vajag palīdzēt mūsu sabiedrībā?

Tas ir tas, kas mani nepārliecina šajā deklarācijā.

Protams, ja valdība strādās un veiks… Un, protams, mēs būsim opozīcija, kas būs ne vienmēr ērta un ne vienmēr patīkama. Bet neiebilstiet pret to, ka šis dokuments tika piedāvāts nekorekti un valdības tik ātrai apstiprināšanai ir tikai viens iemesls – atkal kaut kā pilnīgi nevajadzīgi mēģināt demonstrēt sacensību: ja jau iepriekšējā Saeimā Repšes valdību varēja apstiprināt vienas dienas laikā, nu tad mēs izdarīsim to vēl ātrāk! Tas ne vienmēr ir tas labākais un konstruktīvākais princips. Ļaujiet iepazīties ar šo deklarāciju un paši to vēlreiz pārlasiet, lai novērstu tās nepilnības un dīvainības, kas tajā ir rakstītas! Jūs precīzi te nosaucat dažus darbus, kas ir jādara, tādus kā, piemēram, novecojušo kuģu atjaunošana vai Rīgā radītas… izcilības potenciāla resursu tālāka

pārnešana… Protams, tas viss ir vajadzīgs, bet… Varbūt tomēr tas, kas ierakstīts pirmajā sadaļā, – ka pirmajā vietā cilvēks – varētu vairāk atspoguļoties šajā deklarācijā.

Es ceru, ka jūsu darbos tas tomēr atspoguļosies.

Sēdes vadītājs. Vārds debatēs Kārlim Šadurskim.

K.Šadurskis (frakcija „Jaunais laiks").

Godātais priekšsēdētāja kungs! Godātais Kalvīša kungs! Kolēģi!

Mans pirmais jautājums topošajai valdošajai koalīcijai: kolēģi, kur palikuši jūsu kvēlie priekšvēlēšanu solījumi, tie, kurus jūs rakstījāt savās 4000 zīmju programmās? Es jau nemaz nerunāju par pozitīvisma kampaņu. Kāpēc nekas no tā nav radis vietu Valdības deklarācijā?

Es gribēju sākt savu uzrunu ar vārdiem, ka, ja jaunveidojamā valdība nostrādātu kaut vienu dienu, tā jau būtu izpildījusi šo deklarāciju, jo šajā deklarācijā nav gandrīz neviena kritērija, kas ļautu spriest par valdības darba kvalitāti. „Veicināsim", „palielināsim", „sekmēsim", „uzlabosim"! Žēl, ka jūs neierakstījāt: „domāsim, kā to izdarīt".

Bet kolēģis Dobelis mani pārliecināja, ka īsti tas tā nav, jo, ja valdība nostrādātu tikai vienu dienu, tad pieminekli uzcelt nepagūtu. Tā nu ir konkrēta lieta. Paldies Dobeļa kungam!

Jāteic, ka tas laiks, lai rūpīgi iepazītos ar deklarāciju, bija pārāk īss. Un tad nu jāvadās no akadēmiskās pieredzes: ja darbu izlabot pietrūkst laika, nu tad vispirms skaties uz atbildēm. Es paguvu pārskatīt tikai divas nodaļas – par izglītību un par zinātni – un, ziniet, atradu tikai vienu atbildi, bet tā bija nepareiza. To pieminēja jau kolēģe Ilma Čepāne. Un izskatās, ka to vienīgo konkrēto, ko valdība ir te ierakstījusi… Grib atteikties no saistībām, ko valsts starptautiski uzņēmusies. Proti, kā ir ar Lisabonas kritērijiem?

Pabrika kungs apstiprinās, ka tas mūsu valstij ir saistoši: 2010.gadā zinātnes finansējums – 3 procenti no iekšzemes kopprodukta; 1 procents nāk no valsts budžeta un 2 procenti – no privātiem līdzekļiem. Kalvīša kungs nodomājis privātos līdzekļus „apgriezt" līdz 1 procentam. Nu, nav īsti labi.

Par zinātnei veltīto sadaļu. Jā, daži skaitļi jau tur ir. Tur ir ierakstīts tāds hrestomātisks skaitlis un ir teikts, ka mums ir vajadzīgi 250–300 zinātņu doktori ik gadu. Jā, skaidrs, ka ir vajadzīgi. Visi to zina. Bet kā mēs to izdarīsim? Vai tiešām vienīgā metode, ko jūs spējāt ierakstīt, ir finansējuma palielinājums doktorantūrai?

Mīļie kolēģi! To mēs darām jau vairākus gadus. Doktorantūras studijām tiek palielināts finansējums, bet doktoru nezin kāpēc vairāk nekļūst. Līdz ar to šeit ir jāmeklē mehānismi, kā stimulēt jaunos cilvēkus izstrādāt doktora darbus, aizstāvēt tos un kļūt par zinātniekiem. Vai tiešām neradās neviena ideja?

Tālāk. Atgriežamies pie izglītībai veltītās sadaļas. Nu, ja šis būtu politoloģijas studenta kursadarbs, tad, es domāju, profesors to atdotu atpakaļ ar komentāru: „Tukšas frāzes, nav oriģinālu domu, nav risinājumu."

Šķiet, ka tas ir tas labākais vērtējums, jo te ir dažas „pērles": „Izveidosim mehānismu, kas stiprinātu izglītību…" Fantastika! Kā jūs to darīsit? Jūs tiešām esat uzminējuši tautas slepenākās ilgas un uzrakstījuši uz papīra: „Rūpēsimies, lai katrā izglītības pakāpē iegūtie rezultāti ir…" – un

tā tālāk, labi un jauki. Rūpēsimies par katru izglītības pakāpi… Nu rūpēsimies kā gādīga māte un tēvs! Apjautāsimies bērnam: „Nu, vai tev šodien labas sekmes bija skolā?"

Nu, un tad vēl: „Panāksim izglītības satura atbilstību skolēnu interesēm un spējām…" Kā? Mums ir bērni ar ļoti dažādām spējām un interesēm. Vai mēs pielāgosim izglītību šīm spējām? Vai mēs stimulēsim intereses? Un galvenais – kā mēs to izdarīsim ar tiem pieticīgajiem instrumentiem, kas ir valdības rīcībā?

Nē, nu nav jau vērts runāt par visiem tiem „pilnveidosim", „pastiprināsim", „uzlabosim", „panāksim", „nodrošināsim", „veicināsim", „modernizēsim". Tie ir tikai tukši vārdi!

Taču es gribu atkal atgriezties pie tās pašas nelaimīgās 4000 zīmju programmas. Kur ir palikuši visi tie vārdi par pedagogu algām? Vai tas nozīmē, ka vairs ne?… Ir ļoti labi tas, ko Šlesera kungs pieminēja, – ka mēs spējam izveidot valdību pirmajā dienā. Brīnišķīgi! Tikai – kādu valdību mēs izveidojam, un ko šī izveidotā valdība darīs? Vai izmetīs vēstures mēslainē visus tos solījumus, kas ir doti pirms vēlēšanām? Sak', muļķe tauta – ievēlējāt mūs, un nu tagad jūs redzēsiet!…

Tas ir ļoti labi, ja valdība zina, ko tā darīs. Bet, godātie ministru amata pretendenti, arī mēs gribam zināt, ko valdība darīs. Un vai tiešām tā arī ir, ka savā deklarācijā ierakstījuši dažu labu jau izdarītu darbu, dažu labu tukšu frāzi, nu tagad mēģinās tā četrus gadus noturēties? Un pēc tam jau nu ej un pierādi, ka kaut kas no tā, ko apņēmāties, nav izdarīts! To pierādīt nevarēs, jo neko jau neapņēmāties.

Vienīgais, ko varēsim, – tiešām skatīsimies jums uz pirkstiem: nu tad to pieminekli celiet ļoti krietni, jo tas būs piemineklis arī vienai bezpalīdzīgai Valdības deklarācijai!

Sēdes vadītājs. Vārds Sergejam Dolgopolovam.

S.Dolgopolovs (frakcija „Saskaņas centrs").

Godātais Prezidij! Cienījamie kolēģi! Pirmais, ar ko es gribētu sākt: es gribētu palūgt jaunievēlēto Prezidiju tomēr mēģināt ievērot tās normas, kas ir ierakstītas arī Saeimas deputātu ētikas kodeksā, lai nepieļautu no tribīnes visādus „jašas", „jurčikus" un visu pārējo. Jo var patikt vai nepatikt cilvēks, bet jārespektē deputāta amats un tā uzticība, kas ir izteikta vēlētāju balsojumos.

Tas ir pirmais, ko es gribēju pateikt.

Otrais. Ja Valdības deklarācijas izstrādāšanā piedalītos visi septiņi klātesošie politiskie spēki, kas ir pārstāvēti parlamentā, un ja valdības formēšanā visi tie paši spēki izvirzītu savus kandidātus, tad, es domāju, šīsdienas diskusija būtu līdzīga vīraka kvēpināšanai.

Bet nu tā tas dzīvē nenotiek. Un tas ir pavisam cits žanrs… Es domāju, ka dzīve parādīs. Parlamentārā republikā parlamentam ir visas iespējas koriģēt, regulēt un ietekmēt valdības darbību, un tas būtu jādara gan pozīcijai, gan arī opozīcijai.

Es ierosinu tomēr balsojot izteikt savu attieksmi pret deklarāciju un pret jaunievēlējamo valdību.

Paldies.

Sēdes vadītājs. Nākamais debatēs runās Augusts Brigmanis.

A.Brigmanis (ZZS frakcija).

Godājamie kolēģi! Šodien ir mums visiem nozīmīga diena – darbu ir sākusi jaunā Saeima.

Mums, Zaļo un zemnieku savienībai, bija iespēja strādāt valdībā iepriekšējās – 8.Saeimas laikā, un mēs šo iespēju izmantojām pilnā mērā, jo vienmēr esam uzskatījuši, ka primārais, ko mums deleģē mūsu tauta, mūsu vēlētāji, ir strādāt tautas labā, darīt tos darbus, ko viņa mums uzdod, un tātad virzīt mūsu valsti uz attīstību.

Bet, protams, ir cita lieta.

Ir ļoti labs stāsts, man tas patīk, – stāsts „Ceļi, kurus mēs izvēlamies". Strādāt jau var visādi. Strādāt var, darot reālu darbu, un strādāt var arī, regulāri kritizējot to, ko cits dara. Ir ļoti labi strādāt tad, kad varbūt mums visiem kopā iet labi. Un ir ļoti vienkārši piecelties no darba vietas, iziet ārā un pateikt: „Nē, man šie darba kolēģi nepatīk, man negribas ar viņiem kopā darbu darīt, es labāk aiziešu, pasēdēšu un no malas pakritizēšu, kā tad nu viņiem tur iet." Viegli ir spēlēt uz cilvēku jūtām, uz tautas jūtām, un veidot sev šo politisko kapitālu. Taču pienāk brīdis, kad par šo strādāšanu pienākas arī samaksa. Un mums, deputātiem, šī samaksa nāk tanī dienā, kad reizi četros gados ir šis balsojums un kad tauta pasaka, ko viņa domā par šo darbu. Un nu šeit mēs redzam konsekvences, varam vilkt paralēles… Nu mēs katrs redzam, kādi katram no mums ir šie rezultāti. Tauta ir, es teikšu, nepārprotami pateikusi, skaidri un gaiši, ka tai valdībai, tam valdības kodolam, kas ir strādājis, ir jāturpina šis darbs. Tas ir tieši un precīzi pateikts tautas balsojumā. Šis viedoklis dots! Taču tagad kāds cenšas atgriezties un tagad sēsties pie šā darbagalda un darīt šo darbu, ko viņš varbūt ir gribējis darīt iepriekšējā Saeimā, bet kas viņam diemžēl nav paticis. Bet tagad, lūk, gribas to lietiņu darīt! Diemžēl. Taču ir cilvēki, kas tagad Saeimā ir ievēlēti un kas to darbu varbūt pieprot labāk. Es par to nešaubos.

Un tāpēc Zaļo un zemnieku savienība ir gandarīta par to darbu, kas ir ielikts šīs deklarācijas izveidošanā un sagatavošanā. Es domāju, ka tā ir labi sagatavota un tur ir ļoti daudzas labas lietas. Un es aicinu šodien atbalstīt Aigara Kalvīša valdību, un es paredzu, ka tā nostrādās visus četrus gadus. *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Vārds Artim Kamparam.

A.Kampars (frakcija „Jaunais laiks").

Cienītais priekšsēdētāja kungs! Godātie kolēģi! Es labi saprotu nervozitāti, kāda ir pozīcijas partijas deputātu rindās: valdības apstiprināšanai par godu radītais mielasts droši vien jūs jau gaida. Bet, atvainojiet, es domāju, ka šis ir tas īstais laiks un šī ir tā vieta, kur tomēr pārrunāt Valdības deklarāciju. Un tāpēc pieminēšu divas lietas no sadaļas, kura sākas ar šiem vārdiem: „Finansiālā stabilitāte…"

Es domāju, ka nevienam no jums nav noslēpums, ka Latvijā šobrīd visaktuālākā problēma, par ko liecina visa statistika un par ko runā iedzīvotāji, ir tieši inflācija. Un tāpēc es izmisīgi meklēju šajā sadaļā vismaz vārdu „inflācija", bet diemžēl neatradu. Vienīgais teikums, kas liecina par to, ka valdība kaut kur kaut ko kaut kad varbūt domās par inflācijas apkarošanu, ir šis: „Konsekventi nodrošināsim virzību uz Māstrihtas fiskālo kritēriju izpildi Latvijā." „Konsekventi nodrošināsim virzību" – to var gan bruņurupuča ātrumā, gan arī tā, kā Šlesera kungs mīl teikt: „Pedāli grīdā!" Es ļoti ceru, ka, runājot par inflāciju, tiešām būs „pedālis grīdā".

Un otra lieta. Runāšu tiešām ļoti īsi. Es gribētu citēt, manuprāt, vienu ļoti labu punktu no Valdības deklarācijas. Tas ir 10.punkts 11.lappusē. Citēju: „Lai neļautu korupcijā un citās noziedzīgās darbībās iesaistītām personām slēpt nelikumīgi iegūtus īpašumus un lai uzlabotu nodokļu

iekasēšanu, iedzīvināsim efektīvu mehānismu fizisko personu ienākumu kontrolei, pamatojoties uz iedzīvotāju ienākumu sākumdeklarācijām."

Kolēģi! Es domāju, ka nav noslēpums, ka viens no šīs koalīcijas veidotājiem, kādas pašvaldības vadītājs, gada laikā ir pēkšņā dāsnumā daudzus savus nez no kurienes iegūtos īpašumus atdāvinājis bērniem.

Es ļoti, ļoti ceru, ka šo punktu jūs sāksiet iedzīvināt tieši no koalīcijas iekšpuses. Es ļoti ceru, Kalvīša kungs.

Sēdes vadītājs. Vārds Ingrīdai Circenei.

I.Circene (frakcija „Jaunais laiks").

Cienījamie kolēģi! Pareizi jau jūs teicāt… Es pa ceļam uz tribīni dzirdēju, ka teicāt: „Nu būs jau par veselību." Nu protams.

Pusstunda ir tiešām ļoti īss laiks, lai iepazītos ar visu Valdības deklarāciju, kura lielākoties ir izvērsta pozitīvisma kampaņas veidā, taču diemžēl laikam šoreiz nav izdevies „piepirkt" klāt speciālistus, kuri varētu iebērt zelta graudus visā šajā ūdenī, lai pēc tam būtu, ko izsijāt sietā.

Piedodiet man, bet es runāšu tikai par to, ko es paguvu apgūt no šā materiāla šajā īsajā laika sprīdī. Izteikšu savas domas un viedokli.

Pirmais apakšvirsraksts šajā sadaļā ir „veselīgs dzīvesveids". Te ir pilnīgs, absolūts ūdens! (Es atvainojos par šiem vārdiem.) Nu, piemēram, kaut vai tas: „Nostiprināsim sabiedrībā pozitīvu attieksmi…" Tas ir vienkārši pilnīgi bezsaturīgs teikums.

„Aktivizēsim cīņu ar slimību cēloņiem…"

„Nodrošināsim profilakses, ārstniecības un rehabilitācijas pasākumus…"

Ko tad līdz šim ir darījusi veselības aprūpe? Tas ir viss tas, kas ir bijis visus šos 15 gadus.

Vērtīgāk būtu bijis ierakstīt vienu teikumu saistībā ar bērnu un pusaudžu veselību: jā, mēs nodrošināsim veselības mācību skolās, jā, mēs nodrošināsim jauniešu veselības centrus. Būtu pilnīgi pieticis ar šāda veida teikumu, un visi būtu apmierināti, jo saprastu, ka šinī jomā valdība vēlas darīt kaut ko konkrētu.

Visā turpmākajā tekstā, kas attiecas uz dzīves vides uzlabošanu un ilgtspējīgu izaugsmi, nav neviena vārda par pacientu tiesībām.

Mēs esam saņēmuši aizrādījumus visu līmeņu starptautiskajos pasākumos par to, ka Latvijā pacientiem nav pilnīgi nekādas iespējas nodrošināt savas tiesības. Šī iespējamā nākamā valdība joprojām absolūti ignorē jebkura mūsu Latvijas iedzīvotāja tiesības saņemt veselības aprūpi attiecīgi nodrošinātā kvalitātē.

Sadaļā par veselības aprūpi kā tādu arī daži „zelta graudi" mums ir atrodami. Pirmie trīs punkti… Te ir runa par to, ka reģionos tiks nodrošināta līdzsvarota veselības aprūpe. Jums būtu vēlams painteresēties un zināt, ka ārsti brauc strādāt no vienas slimnīcas uz otru, no otras – uz trešo. Pasakiet vienu teikumu, kā jūs panāksiet šo reģionu nodrošinājumu ar mediķiem? Man kā

medicīnas darbiniecei tas ļoti interesē! Kā jūs redzat, es jūs pat nekritizēju, es tikai vienkārši lūdzu jums nākt un pateikt pirmkārt, otrkārt un treškārt, kā šī lieta tiks sakārtota.

Jūs rakstāt, ka tiek nodrošināta iespēja un izvēle… ne tikai pieejamība, bet arī izvēle katram valsts iedzīvotājam neatkarīgi no viņa dzīvesvietas saņemt kvalitatīvu medicīnisko aprūpi. Kur jūs redzat Latvijā šādas vietas? Es būšu tikai priecīga par to un atbalstīšu jūsu vēlmes to nodrošināt.

Nākamais punkts ir izcila pērle, ne tikai zelta grauds, kur runāts par e-veselību Latvijā. Aizbrauciet uz visām pierobežas zonām! Un nav svarīgi, vai tā būs Lejaskurzeme, vai tā būs Piejūras zona. Tur nav interneta pieslēguma. Ģimenes ārsta kabinetā stāv ar autiņiem, ar vecām lupatiņām apklāti kompjūteri, jo tos nav iespējams izmantot. Pat tie ārsti, kuri to gribētu darīt, vienkārši to nevar izdarīt, jo sakarā ar mūsu Satiksmes ministrijas iepriekšējo četru gadu darbu nav bijusi iespēja pieslēgt šos datorus tīklam. Un līdz ar to viss šis punkts ir vienkārši „ūdens".

Ārkārtīgi skaists teikums ir 31.lappusē, 6.punkts: „Veiksim infrastruktūras uzlabošanu un personāla apmācību slimnīcās, kas sniedz dzemdību palīdzību." Tas ir vienkārši izcili! Vai tiks veidotas darba grupas, kas brauks uz šīm slimnīcām un cels to kvalifikāciju? Kā tas notiks? Es jūs nekritizēju, bet vienkārši lūdzu jūs sniegt mums cilvēkam saprotamu atbildi uz šiem jautājumiem.

Nākamais: „Nodrošināsim savlaicīgu ārstēšanu…" un tā tālāk visu slimnīcu darbībā. Vai nebūtu bijis labāk pateikt vienu teikumu, un jūs iegūtu visas tautas atbalstu: „Jā, mēs samaksāsim slimnīcām par padarīto darbu." Vienkārši pilnu cenu par padarīto darbu. Mēs Veselības aizsardzības apakškomisijā to skatījām un atklājām, ka Stradiņa slimnīcai ir 10 miljonu parāds, Bērnu klīniskajai slimnīcai, nepateikšu precīzi, arī ir miljoniem liels parāds. Tā mēs varam ņemt un uzskaitīt jebkuru Latvijas slimnīcu, jo tām visām ir parādi. Ierakstiet vienu teikumu: „Nodrošināsim pilnu samaksu par padarīto darbu," un es teikšu: „Jā, šī valdība ir tiešām domājusi par to, kā nodrošināt veselības aprūpi."

Un pēdējais: „Turpināsim vispārējas zāļu pieejamības uzlabošanu…" Tā ir ņirgāšanās par Latvijas iedzīvotājiem!

Es pēdējā pusgadā biju 70 pagastos, un nebija neviena pagasta, kur pensionāri nebūtu cēlušies kājās un teikuši: „Mēs vairs zāles nopirkt nevaram."

Paldies. Lai jums veicas!

Es atvainojos! Vēl vienu teikumu es tomēr gribētu pajautāt, jo varbūt kāds nāks un atbildēs: „Kā tiek garantēts finansējuma nodrošinājums un pieaugums, jo šeit nav pilnīgi neviena cipara?" Raugoties pēc visiem statistikas datiem, mēs veselības aprūpes ziņā esam pēdējā vietā Eiropā. Un arī pēdējā Eiropas konferencē tika skaidri norādīts, ka, rēķinot uz vienu iedzīvotāju, mums ir vismazākais finansējums, neskatoties uz to, ka pozitīvisma kampaņas laikā tika slavēts, ka mums ir ārkārtīgi lieli sasniegumi.

Paldies.

Sēdes vadītājs. Gundars Bērziņš. Atteicies? Artis Pabriks… *(No zāles: „Balsojam! Pietiks!)* Nē.

Godātie kolēģi! Debates ir slēgtas, un es aicinu jūs balsot par lēmuma projektu: „Latvijas Republikas Saeima nolemj izteikt uzticību Ministru kabinetam šādā sastāvā:

Ministru prezidents – Aigars Kalvītis;

aizsardzības ministrs – Atis Slakteris;

ārlietu ministrs – Artis Pabriks;

bērnu un ģimenes lietu ministrs – Ainars Baštiks;

ekonomikas ministrs – Jurijs Strods;

finanšu ministrs – Oskars Spurdziņš;

iekšlietu ministrs – Ivars Godmanis;

izglītības un zinātnes ministre – Baiba Rivža;

kultūras ministre – Helēna Demakova;

labklājības ministre – Dagnija Staķe;

reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrs – Aigars Štokenbergs;

satiksmes ministrs – Ainārs Šlesers;

tieslietu ministrs – Gaidis Bērziņš;

veselības ministrs – Gundars Bērziņš;

vides ministrs – Raimonds Vējonis;

zemkopības ministrs – Mārtiņš Roze;

īpašu uzdevumu ministre elektroniskās pārvaldes lietās – Ina Gudele;

īpašu uzdevumu ministrs Eiropas Savienības līdzekļu apguves lietās – Normunds Broks;

īpašu uzdevumu ministrs sabiedrības integrācijas lietās – Oskars Kastēns."

Godātie deputāti! Lūdzu zvanu! Lūdzu balsošanas režīmu! Lūdzu balsot! Lūdzu rezultātu! Par – 58 (*Aplausi*.), pret – 41, neviens neatturas. Lēmuma projekts pieņemts.

Godātie kolēģi! Visi šodienas darba kārtības jautājumi ir izskatīti. Sēdi slēdzu.

SATURA RĀDĪTĀJS
9.Saeimas rudens sesijas 2. (ārkārtas) sēde
2006.gada 7.novembrī

Lēmuma projekts **"Par uzticības izteikšanu Ministru kabinetam** (*(Nr.10/Lm9)*) (Dok. nr.11)

Ziņo - Ministru prezidenta amata kandidāts A.Kalvītis

Debates	- dep. A.K.Kariņš
	- dep. J.Pliners
	- dep. J.Dobelis
	- dep. I.Čepāne
	- dep. A.Šlesers
	- dep. S.Āboltiņa
	- dep. K.Šadurskis
	- dep. S.Dolgopolovs
	- dep. A.Brigmanis
	- dep. A.Kampars
	- dep. I.Circene

Lēmuma projekta pieņemšana

Balsojumi

Par uzticības izteikšanu Ministru kabinetam
Datums: 07.11.2006. 19:21:00 bal001
Balsošanas motīvs: Par lēmuma projektu ar dok. nr.11